AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 180 — CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, AUGUST 1ST, 1931 — LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Newton D. Baker zahteva konferenco glede tarifa in brezposelnosti

Williamstown, Massachusetts, 31. julija. Newton D. Baker, bivši vojni tajnik, je danes v otvoritvenem govoru pred "Institute of Politics," ki se zbere vsako leto v tem mestu, zahteval, da se skliče svetovna konferenca, pri kateri naj se debatira glede svetovnega tarifa in o političnem gospodarstvu. Dejstvo je, da je visoki tarif, katerega so upeljale razne dežele, zlasti pa Amerika, mnogo povzročil svetovno brezposelnost. Konferenca, na kateri bi zastopniki raznih narodov izmenjali svoje mnenje glede colnine, bi veliko pripomogla k boljšemu sporazumu in odpravi brezposelnosti. Colnina bi se morala znatno znižati raznim predmetom, tako da se ne bi gotove dežele izključevale radi visoke colnine pri eksportu. Tozadevno se do danes še ni ničesar naredilo, dasi je zadnji čas, predno pride mednarodna katastrofa.

Štirje mrtvi, ko so se zgubili v puščavi

Nogales, Sonora, Mexico, 30. julija, je skupina turistov odpotovala z vozom iz Nogales proti Mexicali. Tekom petih dni pa se je voz v puščavi polomil, 250 milj od vsakega mesta. V skupini potnikov je bilo pet moških in neka mlada mati z dojencem. Bili so brez vode in hrane. Ležati so morali že več dni v pesku v puščavi, ko je nanesla pot nekega Augustina Pinto, ki je potoval iz Californije v Sonoro. Najprvo je našel mlado mater z dojencem. Oba sta bila mrtva. Pokopal je trupla. Pozneje je našel še dvoje mrtvih trupel, in nekoliko naprej pa voznika in dva njegova sina. Slednji trije so radi pomanjkanja zblazneli. Spravil jih je v bolnico, kjer se še ne morejo zavedati, da bi povedali, kaj se je zgodilo.

Zvezni agenti na delu

Zvezni prohibicijski agenti so včeraj vdrli v prostore "Tourist Home" na 24049 Euclid Ave., kjer so dobili več pijače. To je prostor, kjer so zadnjič videli bivšega councilmana Potterja, predno je bil umorjen. Zvezni agenti so tu aretirali nekega Lawrence Lanese, ki je politični vodja councilmana de Maioribus. Zvezni agenti so potem vdrli v neko prenočišče v Willoby-on-the-Lake, kjer so dobili kakih 50 gostov, katere so pregnali od pijače, in zaprli dva bartenderja. Tretji prostor, kamor so zvezni agenti vdrli, je "Gypsy Village Restaurant" na 9103 Kinsman Ave. Lastnik teh prostorov uživa baje politično protekcijo. Vsi aretirani so Italijani.

Na potu v domovino

V staro domovino so včeraj odpotovali Mr. in Mrs. Anton Novak in sin Anton, Mrs. Mary Kolmanich, s hčerko Marijo in sinovoma Steve in Joseph, Mr. in Mrs. Henrik Ilg, Miss Katarina Kuhel, Mr. Vincenc Koletič, Mr. Jakob Grošelj, Mr. Andrew Santek, Mrs. Frances Bedanich, Mrs. Terezija Simončič. Karte in druge potrebne listine, ki so za potovanje potrebne, je preskrbela domača tvrdka John L. Mihelich Co., ki ima svoj urad v S. N. Domu. Potnikom želimo srečno pot tja in nazaj!

* Mehikanska republika upelje davek na vsak dobiček industrij in trgovin.

Razvpiti bandit Filkowski v družbi dveh roparjev odnesel $40,000

Akron, Ohio, 31. julija. Policija v Akronu je prepričana, da je bil eden izmed roparjev, ki so oropali banko v Brewster, Ohio, včeraj za $40,000, razvpiti bandit Filkowski iz Clevelanda, katerega policija v Clevelandu išče že eno leto. Banditi, ki so oropali banko, so bili eksperti v svojem poklicu. Prišli so v bančne prostore nekaj minut potem, ko je banka odprla. Oblečeni so bili kot železniški delavci. Po obrazu, rokah in po obleki so bili namazani z oljem. Brewster je železničarsko mesto. Ima kakih 1,000 prebivalcev. Banka je pričakovala železniške delavce, da izmenjajo svoje čeke, ker je bil plačilni dan. Eden izmed roparjev je s strojno puško ustrahoval blagajnika banke, dočim je drugi stal s strojno puško pri vratih, tretji je pa posegel v denarne predale, iz katerih je vzel $5,000.00 v gotovini, $35,000 pa v trgovnih vrednostnih papirjih. Ko so roparji zapovedali uradnikom, da ostanejo mirni pet minut, so hitro pobegnili v čakajoči avtomobil. Blagajnik je takoj tekel za njimi, toda je bil avto že predaleč, da bi mogel spoznati avtno številko. Nemudoma se je organizirala večja družba ljudi, ki so začeli preganjati roparje, toda 20 ur po ropu o roparjih niso imeli še nobenega sledu.

Čehoslovaški poslanik je zgubil svoje hlače

Budimpešta, 30. julija. M. Palier, čehoslovaški poslanik v Budimpešti, je prišel danes z vlakom v to mesto in je stopil iz vlaka — brez hlač. Povedal je, da so mu spotoma ukradli hlače, katere so pozneje dobili na nekem polju, toda je manjkala denarnica.

Pijana ženska

Policijski poročnik McAdams iz 3. precinkta je zapovedal včeraj, da pripeljejo pred njega aretirane pijance. Kmalu je nastal pred oknom poročnika v pisarni strašen ropot in razbijanje. Poročnik McAdams je velel, naj vendar vseh naenkrat ne pripeljejo, pač pa posamezno. Kako se je pa začudil, ko je pogledal, da stoji pred njim v resnici — ena sama pijanka, strašno debela ženska, ki je tehtala nad 300 funtov. Ko se je nekoliko pomirila, jo je vprašal ,koliko je stara. In tedaj je skočil vrag iz vreče. Ženska je udarila po oknu, da je razletelo na tisoče kosov in kričala nad policista, kako se drzne vprašati pošteno žensko, koliko je stara. In štirje policisti so morali priti, da so nesnago potegnili nazaj v zapore.

Nesreča v Madisonu

Mrs. Kozlevčar iz Dock Rd., Madison, kjer ima svojo farmo, se je mudila v petek v Clevelandu in nam povedala: Louise Kozlevčar, starejša hčerka družine se je peljala z drugimi na farmo Jack in Rosie Hribar. Louise je stala pozneje na vrhu hriba in gledala v dolino, ko se ji je zavrtelo v glavi. Zatrkljala se je v globočino in si pri tem zlomila roko ter dobila še več drugih poškodb. Nahaja se sedaj na domu pod zdravniško oskrbjo dr. Sherwoda. Upamo, da bo pridna mladenka kmalu popolnoma okrevala.

* 50 delavcev je bilo ubitih v zlatem rudniku v El Tambor, Mehika.

Problem brezposelnosti silno muči predsednika. Težave se množijo

Washington, 31. julija. Zvezna vlada ima dnevno težavnejši problem rad brezposelnosti, zlasti pa radi preskrbe delavcev v prihodnji zimi. Poleg tega pa so v skrbeh tudi delavske organizacije in pomožna društva. Dočim se Hoover doslej ni toliko zmenil za brezposelnost, ker ni bil prepričan, da je kriza akutna dovolj za posredovanje, pa mu raste danes brezposelnost preko glave. Včeraj je poklical predsednika Rdečega Križa na posvetovanje, da se informira glede bodočih načrtov te organizacije za prihodnjo zimo. Dogovorili so se, da bo treba gledati, da bodo vse pomožne organizacije skupno delovale. Predsednik Payne, od Rdečega Križa, se je izjavil, da je konferenca pokazala, da začasno ni pričakovati nobenega zboljšanja v delavskih razmerah, toda da v resnici položaj ni tako nevaren kot ga slikajo. Po njegovem naziranju bi morale lokalne oblasti in organizacije podpirati brezposelne. Odločno pa nasprotuje, da bi zvezna vlada dajala kakšne "podpore" brezposelnim. Medtem pa je očividno, da je predsednik Hoover s svojo zahtevo proti zniževanju delavskih plač, bil silovito poražen. Industrije so ga pustile na cedilu. Glavarji veleindustrij ponovno povdarjajo, da visoka colnina onemogoču je vsak eksport iz Amerike, in da se plače morajo znižati, ako hočejo ameriške tovarne tekmovati z evropskimi in drugimi izdelki. Tako je Hoover na vsej črti s svojim visokim tarifom poražen.

Korupcija je kriva, da imamo slabe čase

Camp Dix, New York, 31. julija. Pred zborovanjem veteranov 78. divizije je govoril včeraj Jacob Shurman Jr., ki je povedal, da je silna korupcija pri današnjem vladnem režimu kriva, da imamo tako slabe čase. Prerokoval je, da se bo mlada generacija dvignila in vpeljala novo politiko v Ameriki. Danes imamo v Ameriki stotisoče gospodarskih in političnih raketirjev, ki so pripravili deželo na rob propada, ne da bi se republikanska vlada kaj zmenila tozadevno.

Tako že danes

John Ball, farmar v bližini Tiffin, Ohio, bi se rad enkrat dobro obril in postrigel lase. Šel je v vaško brivnico, kjer sta se z brivcem dogovorila, da ga brivec obrije in ostriže, ako mu farmar pripelje štiri bušlje ovsa in doplača 3 cente. Brivec ima kokoši, in mu je oves dobrodošel. Bušel ovsa se prodaja danes po 18 centov, in zračunajte sedaj, koliko je brivec računal za britje in striženje las.

Svetovna konferenca

V dnevih od 4. do 9. avgusta bo v Clevelandu zborovala 20. svetovna konferenca vseh organizacij Y. M. C. A., ki poslujejo po vsem svetu. Celo iz Jugoslavije pride pet delegatov. Prvič se ta konferenca vrši v Clevelandu. Na konvenciji bo zastopanih 52 narodov s 774 delegati.

Dosti krompirja

Na progah železnic v Clevelandu se nahaja te dni nad 100 vozov krompirja, 51 vozov breskev in 58 vozov melon. V Californiji se prodaja danes bušelj breskev za 38 centov.

Lepa nagrada

Jutri se vrši ogromen piknik združenih društev fare sv. Vida na Špelkotovih prostorih. Pričakuje se mase naroda, kajti jutri bo padla odločitev, kdo bo šel na stroške združenih društev v staro domovino na obisk. Dva bosta dobila tc nagrado, in če mogoče ne moreta potovati, pa debita izplačanih $150 v gotovini. Poleg tega je pa pripravljenih še nad 30 lepih darov. Kontestanti še v zadnjem trenutku marljivo prodajajo tikete, in tekma je v resnici zanimiva. Pričakuje se, da bo kontest prinesel lepo svoto za novo cerkev. Ako nastopijo v nedeljo vsi člani in članice skupnih društev fare sv. Vida, tedaj bo to ogromen moralen in finančni uspeh. Naj pač vsakdo po svoje prispeva, kot mu je to mogoče v teh časih. Pa tudi če ne morete kaj potrošiti, pridite vseeno, in pomenite se s svojimi prijatelji v skupni družbi v prosti naravi. Imena zmagovalcev v kontestu se bodo naznanila nekako ob 6. uri zvečer.

Pikniki v nedeljo

Collinwoodski Sokol priredi v nedlejo, 2. avgusta piknik na prostorih Slov. društvenega doma na Recher Ave. Nastopili bodo tudi Sokoli in Sokolice z vajami, kakor tudi na drogu. Pridite! — Slovenska ženska Zveza št. 18 priredi na Goriškovih prostorih v Noble, O., svoj izlet. Nagrade se bodo delile na piknik. Svirala bo izvrstna godba. Pridite na dobro zabavo. — Vrtno veselico priredi društvo Tabor št. 139 SNPJ na cerkvenih prostorih v Maple Gardens v nedeljo. Zabave bo toliko, da se nikomur ne bo mudilo domov.

Smrtna kosa

V petek je umrla v mestni bolnici Mary Hribar, 718 E. 157th St. Ranjka je bila doma iz vasi Podšumberk, fara Sela. V Ameriko je prišla pred 20. leti. Tu zapušča soproga, dve hčerki, Karolino in Albino ter brata Franka, v Evropi pa brata Ivana. Njeno dekliško ime je bilo Mandel. Ranjka je bila članica društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. in društva Marije Vnebovzete št. 103 J. S. K. J. in članica Oltarnega društva. Pogreb ranjke se vrši v torek zjutraj pod vodstvom A. Grdina & Sons. Naše globoko sožalje preostali družini, ranjki pa naj bo ohranjen časten spomin.

Iz Madisona

Iz Madisona, Ohio, nam je pisala Mrs. Anton Leopold, z datumom 27. julija, da sta se nahajali tam na počitnicah Miss Jean Turk in Miss Bertha Samsa. In enako tudi Mr. in Mrs. Frank Božič Jr. Pismo, pisano 27 julija, je dospelo v naš urad šele ob 9. uri zjutraj 31. julija. Zlasajte vašo pošto v Madisonu.

Strelja za roparji

Lastnik restavranta Busy Bee na 911 St. Clair Ave., Tom Pappas, je bil napaden od treh roparjev, ki so mu odnesli iz registra $45.00. Takoj ko so odšli, je prijel za revolver in streljal za njih avtomobilom — če je kaj zadel.

* Graf Zeppelin se je vrnil s poletja proti severu v Berlin.

Vse parobrodne družbe so odredile globoko znižanje prevoznih cen

Paris, 31. julija. North Atlantic konferenca, pri kateri se vsako leto snidejo zastopniki vseh parobrodnih družb, ki obratujejo parobrode preko Atlantika, se je sklenilo radikalno znižati vse cene od 17. avgusta naprej. Cene bodo znižane od 10 do 30 procentov. Cene prevoznini v III. razredu bodo znižane za 13 procentov. Potniki, ki potujejo v takozvanih "turist" razredih, ne bodo več prisiljeni, da označijo svojo prtljago za tretji razred. 18 parobrodnih družb je bilo zastopanih na omenjeni konferenci. Natančne cene, ki pridejo v poštev, se naznanijo šele 17. avgusta, ker obstoji še precej sporov med parobrodnimi družbami glede malenkosti. Parobrodne družbe so radi brezposelnosti, ki prevladuje po vsem svetu, silno prizadete. Nimajo dovolj prometa, in kot izjavlja načelstvo konference, bodo parobrodne družbe še bolj prizadete radi znižanih cen, ker ne pričakujejo radi tega več potnikov, toda cene so morali znižati. Naseljevanje v Ameriko je skoro popolnoma prenehalo.

Zvezna vlada upelje preiskavo radi cigaret

Washington, 31. julija. Zvezna vlada je potom justičnega oddelka začela preiskovati zakaj so velike tobačne družbe zvišale ceno cigaretam. Pred nekako tremi tedni so kompanije zvišale ceno cigaret za 45 centov od tisoč, dasi ni nobenega vzroka za to. Prodajalci na drobno so pa raditega zvišali ceno cigaretam za 60 centov pri tisoč. Vlada sedaj preiskuje, če ni to kršitev anti-trustne postave.

Rojak umrl

Umrl je Louis Modic, star 39 let. V Clevelandu se je nahajal 22 let, in je bil doma iz vasi Topol pri Blokah. Zapušča soprogo, štiri hčere in tri sine in dva brata, Johna v Montani in Franka v Toledo, Ohio. Ranjki je bil član društva Slovan št. 3 SDZ. Pogreb se vrši v ponedeljek zjutraj iz hiše žalosti na 1072 E. 68th St. pod vodstvom Frank Zakrajšek. Preostali družini izrekamo naše globoko sožalje!

Izvanredna seja

Nocoj večer ob 7. uri se vrši izvanredna seja društva Marije Vnebovzete št. 103 JSKJ, da se uredi zadeva glede pogreba ranjke Marije Hribar. Pridite vse članice gotovo!

Iz Michigana

Iskrene pozdrave pošilja iz Saginaw, Michigan, rojak Anton Kotar, in sicer vsem prijateljem in znancem v Clevelandu, v Milwaukee in Sheboygan, Wisconsin, kakor tudi vsem čitateljem "Ameriške Domovine." Lepa hvala!

Hrvati in Kujawski

Hrvatski politični klub, 6314 St. Clair Ave., je na svojem zborovanju odobril kandidaturo Leon Kujawskega za kandidata za kongres v 20. okraju. Klub ima v nedeljo piknik na Radanovičevi farmi, stop 46, Lake Road.

V bolnico

Nenadoma je bil odpeljan v bolnico Emergency na 55. cesti John Oblak, sin Mrs. Mary Oblak-Jemc, 6410 Varian Ave. Prijatelji ga sedaj že lahko obiščejo v sobi št. 6.

Priče glede umora Potterja in morilca Hymie Martina hudo lažejo

Državni pravdnik Miller v Clevelandu je že pred tremi tedni opozoril javnost, da se dela strahovit pritisk na priče, ki so pričale v obravnavi proti Hymie Martinu, ki je bil obdolžen in spoznan krivim, da je umoril bivšega republikanskega councilmana Potterja. In v resnici je sedaj stvar zbruhnila na dan. Raketirji in gangeži bi na vsak način radi imeli, da spravijo Hymie Martina iz ječe. Glavna priča tekom obravnave proti Hymie Martinu je bila neka Betty Gray, razuzdana ženska, ki je pod prisego izjavila, da je videla Hymie Martina priti v poslopje na 880 Parkwood Drive, v istem času, ko je bil Potter umorjen. Včeraj je pa William Minshall, odvetnik, ki je zagovarjal Martina, vložil na sodniji zahtevo za novo obravnavo, češ, da je Betty Gray spremenila svoje pričevanje in zopet pod prisego izjavila, da Hymie Martin ni bil na usodepolni večer umora v poslopju na 880 Parkwood Drive, pač pa neki Sol Hart, poznani clevelandski raketir.

Ta sprememba pričevanja daje sodniji nalogo, da odloči, če se vrši nova obravnava proti Hymie Martinu, ki je bil obsojen v dosmrtni zapor radi umora. Policija v Clevelandu se prav nič ne čudi, ker je sedaj Hart imenovan kot morilec. Imela ga je na sumu, toda ga ni aretirala. Trikrat se je tekom obravnave proti Martinu Hart sam ponudil sodniji kot priča, toda ga niso sprejeli. Nadalje je zagovornik Martina predložil sodniji "dokaze," da councilman Potter ni bil umorjen med 6:30 in 7:30 zvečer, dne 3. februarja, kot je trdil državni pravdnik, pač pa po 8:30 uri zvečer. In to je silno važno, kajti Hymie Martin lahko dokaže, da je bil dne 3. februarja, ob 9. uri zvečer v Akronu, dočim bi se imel umor Potterja, po novih trditvah, izvršiti po pol deveti uri zvečer, in je absolutno nemogoče priti iz Clevelanda v Akron tekom pol ure časa.

Betty Gray je pričala prvotno, da je dobro poznala Hymie Martina, in da ga je pripustila v poslopje na 880 Parkwood Drive na usodepolni večer, potem ko ji Martin njej izjavil, da je pozabil ključe. Pričala je, da je Hymie Martin par dni pred umorom najel ono stanovanje, kjer je bil Potter ubit.

Je pa še drugo dekle, Miss Estelle Morgan, ki trdovratno vztraja pri svoji prvi trditvi, da je bil Hymie Martin morilec. O njej trdi Betty Gray, da je bila z njo v hiši na 880 Parkwood Drive, kjer se je pripetil umor, dne 4. februarja in da sta slišali strel v stanovanju okoli 9. ure zvečer. Toda Miss Morgan to odločno oporeka. Ona še vedno trdi, da je padel strel v hiši na 880 Parkwood Drive, med 6:30 in 7:30 uro zvečer, in na dan 3. februarja, ne pa 4. februarja, kot trdi sedaj Betty Gray. Miss Morgan nadalje trdi, da je absoluno resnično, da je videla Hymie Martina nekako ob istem času priti v poslopje. Nadalje pravi Betty Gray, da je pri prvi obravnavi izjavila glede umora Potterja iz strahu pred policijo, ker ji je slednja grozila, toda policija pa pravi, da je Betty Gray prostovoljno prišla na policijsko postajo in pričala proti Martinu, ker je mislila, da bo dobila delež

Delavski vodja prerokuje upeljavo dela samo 21 ur na teden

Niagara Falls, New York, 31. julija. Frank Morrison, tajnik American Federation of Labor, je izjavil v nagovoru na zbrane tiskarje države New York, da ni več daleč čas, ko se bo za ameriške delavce upeljal delovnik, ki bo trajal samo 21 ur na teden. Znižanje delovnih ur bi imelo za posledico, da bi se delavci lahko več posvečali duševnemu razvoju in študiranji. Upeljava 21 urnega delovnika je zelo mogoča, in se bo izvršila ravno tako kot upeljava 44 urnega. Pred 20. leti je delal povprečni delavec po 60 ur ali več na teden, nakar se je delovnik znižal na 48 ur, pozneje pa na 44 ur. Morrison je nadalje povedal, da naloga ameriške delavske organizacije ne bo prej gotovo, dokler se ne pride do položaja, ki bo omogočal vsakemu ameriškemu delavcu stalno delo. Na konferenci unijskih delavcev se je tudi ostro kritiziral predsednik Hoover, kateremu se je očitalo, da še danes ne razume obupnega položaja in ni storil nobenih korakov, da odvrne ostro krizo.

8-letni deček je rešil dve osebi iz vode

Tiffin, Ohio, 31. julija. John Scheiber, je star šele osem let, toda je že junak. Včeraj je rešil dve osebi iz vode, ki bi sicer vtonili. 16 letna Sadie Sliter je omagala pri plavanju v jezeru, in na pomoč ji je šla Mrs. Paul Scheiber, mati dečka. Potapljajoče se dekle se je oklenilo Mrs. Scheiber in vleklo žensko navzdol, ko je skočil 8 letni fantiček v vodo na pomoč in z velikim naporom izvlekel obe iz vode.

V Kremlu so odkrili tajne carjeve zaklade

Moskva, 31. julija. Delavci, ki so delali popravila v Kremlu, nekdajni carjevi palači, so odkrili tajno podzemeljsko shrambo, kjer je bilo več carjevih dragocenosti spravljenih. Dobili so zlato posodo za čaj, za 28 gostov, ki je tehtala 80 funtov, in je vredna $50,000.

Skupna društva sv. Vida

sporočajo, da bo vozil truk izletnike v nedeljo od Nottingham kare za 5c na prostor piknika. Začel bo voziti ob 12:30 popoldne.

Dr. Škur se preselil

Naš slovenski zdravnik, dr. Anton Škur se je preselil na 496 E. 185. cesta. To je, samo stanovanje; urad ima pa tam kot prej.

Iz bolnice

Rojak Anton Čampa, 1122 E. 63rd St., se je vrnil iz bolnice. Prijatelji ga lahko na domu obiščejo.

Iz Arkansasa

Mr. in Mrs. John Turk Jr. nam pošiljata iskrene pozdrave iz daljne države Arkansa. Prav lepa hvala!

Vrnitev iz domovine

V četrtek se je vrnila iz domovine Mrs. Ana Markovič, 1373 E. 43rd St. Dobrodošla!

Zamorci na pikniku

5,000 črncev iz Clevelanda se je nahajalo včeraj na svojem pikniku v Garfield Heights.

$19,000 razpisane nagrade. Na vsak način je v tem več slučajev krive prisege, kar bo moral razjasniti državni pravdnik.

* Henry Ford je bil včeraj 68 let star.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto ....$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo celo leto $7.00, pol leta $3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 8628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 180, Sat., Aug. 1st, 1931

V tretje leto gremo

Danes je minulo natančno dve leti, odkar je "Ameriška Domovina" pričela izhajati dnevno. Dve leti dnevnika v takih letih, kot so bila leto 1929 in 1930, zlasti pa še prvi meseci do danes, v letu 1931, pač ni nihče pričakoval kaj napredka. Razmere v letu 1929 so bile še nekako prilične, poslabšale so se za 100 procentov v letu 1930 in postale so naravnost kritične v letu 1931. In v takih razmerah je "Ameriška Domovina" psotala iz tri-tednika — slovenski dnevnik.

Nikomur ni prav posebno dobro v teh časih, mnogim je zelo hudo, mnogim pa danes ni znano, kaj bodo jedli jutri. To so časi Hooverjeve republikanske vlade. In če našim ljudem ni dobro, kako naj potem gre dobro slovenskemu dnevniku, ki je prvi tovariš naših ljudi v dobrih in slabih časih.

Vendar, hvala vztrajnosti in karakterju našega naroda, smo v vseh teh dveh letih izhajanja kot dnevnik — napredovali. Ko gledamo v naše knjige, vidimo, da se je vrsta naših naročnikov zšelo, zelo povišala. V razmerah, v katerih živimo, je napredek dnevnika "Ameriška Domovina" zelo značilen.

Nobenih novih naseljencev ni, preganjajo jih in odganjajo, ne dovolijo jim stopiti na ameriška tla. In vrste naših starih korenin, naših pionirjev se redčijo in redčijo dnevno. Saj ne mine dan, ko "Ameriška Domovina" ne bi prinesla žalostno vest o smrti tega ali onega našega ljubega rojaka. Novi grobovi nastajajo dnevno, novih naseljencev pa ni.

In vendar, hvala in čast našemu narodu, je dnevnik "Ameriška Domovina" za obstoječe razmere sijajno napredoval. Nič novih naseljencev, umiranje starih pionirjev, pa vendar smo napredovali v dveh letih, odkar izdajamo dnevnik, za nič manj kot 1,100 novih naročnikov, namreč toliko se jih je vpisalo kot novih, dasi relativno tožadevno število ni tako veliko, ker moram odošteti one, ki so umrli, ali ki so se preselili v domovino ali se sicer zgubili po svetu. Vseeno, čast in hvala našim ljudem, napredovali smo!

Vzrok napredka našega dnevnika pripisujemo uredniški smernici našega časopisa: list je pisan nepristransko. Kar se tiče amerikanizma, posnemamo in sledimo ameriškim listom, kar se tiče slovenske narodnosti, smo vedno v prvih vrstah za vzbujanje naroda, za napredovanje društev, cerkvenih in narodnih domov, skratka: z narodom smo.

"Ameriška Domovina" je dnevnik za Slovence, ki so se naselili v ameriški domovini in so jo proglasili za svojo drugo domovino. Poleg tega pa "Ameriška Domovina" še vedno spoštuje in neguje svojo rojstno domovino, Slovenijo. V čast nam je bilo in vedno bo, da smo rojeni Slovenci, pa v največji ponos nam je, ker smo adoptirani sinovi nove domovine — Amerike.

"Ameriška Domovina" nudi vsem svojim čitateljem bogato izbero najbolj različnega berila.

Novice skušamo prinašati dnevno, in sicer izbrane, točne, zanimive. Mnogo pozornosti posvečamo slovenskim in hrvatskim dogodkom v naselbini in po širnih Zedinjenih državah. Trikrat ali štirikrat na teden prinaša "Ameriška Domovina" vse najbolj zanimive vesti iz življenja vseh naših rojakov po raznih in raztresenih naselbinah širne Amerike.

Dopisi so zrcalo časopisa. "Ameriška Domovina" je ponosna na svoje dopisnike. V njenih kolonah ima vsak pošten rojak ali brat Hrvat prostora, da izrazi svoje mnenje. V tem oziru je naš časopis precej širokogruden. Mi vsi vemo, da nismo vsi ljudje enega prepričanja, pameti, razuma, stranke ali mišljenja. Toda radi razlike v mišljenju ali prepričanju se nikdar ne smemo sovražiti. Dajmo svobodno besedo vsakomur, kdorkoli jo zna prinesti v javnost v spodobnih in poštenih vrstah. Ni čuda, da ima "Ameriška Domovina" med slovenskimi časopisi v Ameriki relativno največ dopisov. Dopis je izraz misli posameznika, in uredništvo ne odgovarja za ideje izražene v dopisu, toda je vselej pripravljeno odstopiti svoje prostore vsakemu poštenemu, dostojnemu rojaku brez razlike prepričanja. Čitatelji potem sami sodijo o vrednosti dopisa.

Lepe povesti, ki so v resnici zanimive in največkrat originalne, poleg tega pa naša dnevna kolona "Če verjamete al' pa ne," vse to privablja vedno novih naročnikov in nam ohranjuje stare naročnike. Prestali smo dve leti obilnega dela na časnikarskem polju kot dnevnik. V teh najtežjih časih nismo šli niti za korak nazaj, pač pa vedno naprej. Da bomo šli v bodoče še toliko več naprej, je odvisno v vsej meri od naših lojalnih, zvestih in udanih prijateljev, o katerih smo prepričani, da nam bodo tudi v bodoče dali vso materialno in moralno podporo. Kdor zaupa v narod, ta napreduje. V tretje leto gremo!

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. —Oprostite, g. urednik ,ko se silim, da bi nekaj napisala, pa ne vem kako bi začela. Rada bi napisala samo dobre stvari, pa jih ni, ker je na najboljšem koncu popolnoma zanič. To je kar se tiče delavskih razmer. Kar se pa tiče društvenih in klubovih prireditev, se pa kar kosamo, kje bomo imeli boljšo postrežbo. Torej le nikar ne mislite, da boste imeli šentvidčani vse najboljše, tudi podružnica št. 18 S. Ž. Z. v Collinwoodu bo imela nekaj povsem novega. Naj omenim samo to, da bomo z zavezanimi očmi srečo iskali. Morda bo kdo rekel: "Oh, kako ste bedaste, saj jo še z odprtimi očmi ne moremo dobiti!" Vendar me članice od podružnice št. 18 S. Ž. Z. vam to dokažemo v nedeljo 2. avgusta na Goriškovih farmah v Noble, O. ali v Euclidu.

In še ena druga tekma bo, česar pa ne smem tukaj povedati. Mogoče bi se naši možički zbali, pa ne bi prišli na naš piknik. To bo samo za ženske, vendar bi pa rade videle, da bi bili naši može zraven, da bi vsaj videli, da so naše ženske zmožne tudi kaj drugega, ne pa samo kavo pit.

Torej prav vljudno vabimo vse cenjeno občinstvo od blizu in daleč, da nas v velikem številu posetite, boste vsaj videli kaj znamo. Pa smo tudi prav luštne in se izplača priti nas pogledat. Godba bo prav izvrstna: trije različni inštrumenti bodo proizvajali najbolj poskočne polke in valčke. Če bi katerega slučajno godba ne mogla spraviti v dobro voljo, bomo imele pa še drug pripomoček. Brez ugovora boste postali njegov najboljši prijatelj.

Torej vse, kar se more najboljšega pričakovati bomo imele v nedeljo 2. avgusta na našem pikniku. Torej vas še enkrat vljudno vabimo, da nas ne prezrete in če želite fino postrežbo, udeležite se našega piknika na Goriškovih prostorih v Noble, O., tam v prijaznem gozdičku.

J. Welikonja.

Iz clevelandskega hriba.— Nekaj bi še rad dodal kar se tiče našega zadnjega piknika, ki ga je priredilo društvo Naš Dom št. 50 SDZ. Društvo se mora namreč zahvaliti Martin Franku, slovenskemu mesarju iz West Side, ki je dobil šunko na žrebanju in jo je potem podaril društvu nazaj. Tako se moramo tudi lepo zahvaliti Mary Železnik, naši kuharici, za lepo torto z napisom "dr. Naš Dom št. 50 SDZ." Prosim, da se mi oprosti mojo pomoto. Pozdrav!

F. S., tajnik.

Cleveland, O.—V četrtek sem se povrnila iz obiska v stari domovini. Vsak rojak, ki le more, naj bi šel pogledat svojo rojstno domovino, ker spomini, ki se mu obude na njegova mlada leta, so nepopisljivi. Samo dolga pot je in težavna, ako človek nima dobro spremstvo. Reči pa moram, da tvrdka Mihelich Co. skrbi, da so vsi potniki, ki potujejo v njeni oskrbi, so vsi najboljše postreženi. Mr. Kolander je bil vseskozi z nami in je skrbel, da smo dobili na pravem prostoru kabine.

Ko smo se pa vrnili nazaj v New York, je bil pa takoj Mr. Zakrajšek pri nas in je skrbel, da smo šli pravočasno vsak na svoj dom. Kdor želi potovati v domovino, vsakemu priporočam tvrdko John L. Mihelich. Zahvaljujem se jim tem potom za lepo postrežbo.

Ana Markovič.

PIKNIK COLLINWOODSKEGA SOKOLA

Kakor vam je znano, priredi Colinwodski Sokol piknik v nedeljo 2. avgusta tam doli v beli Ljubljani. Pravzaprav bo piknik na ljubljanskem vrtu, tam v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. In to ne bo samo piknik, kakor ga mi nazivljemo, tam boste videli tudi nekaj zanimivega, kakor ne vidite vsak dan, ali na drugih piknikih. Tam boste videli naše mlade Sokole in Sokolice, ki bodo spretno telovadili. Vsak oče in mati bosta rekla: "Da, da, slovenska kri nikoli ne fali!" In čutili boste, da vaše srce hitreje bije, kakor po navadi, in vsak bo ponosen, da se nazivlje, da je Slovenec in da smo tudi mi Slovenci zmožni nekaj pokazati, da ne zaostajamo za drugimi narodi, ne na kulturnem in ne na društvenem polju.

Zatorej va vabi Collinwoodski Sokol, da se udeležite v največjem številu. Dajte naši mladini poguma in pokažite, da ste tudi vi vneti za sokolske ideje in sokolske ideale. Pripeljite seboj tudi svoje otroke, da se tudi oni navžijejo sokolskega veselja in jih s tem pripravite, da bodo pristopili v sokolske vrste in da tudi sami pristopite kot podporni člani. Vstopnina je prosta in samo 25 centov mesečnina. To ni nikaka visoka vsota, če pomislimo, da s tem gojimo in združujemo naša kulturna društva in s tem pripomoremo, da nas ameriška javnost čimbolj upošteva in da ne bo najzadnji narod v Ameriki, pač pa da bomo v prvih vrstah. Zatorej vsi na piknik, Slovenci in Hrvati v nedeljo 2. avgusta. Na svidenje v nedeljo tam v beli Ljubljani.

Odbor.

NEKOLIKO RAZPRAVE K PRAVILOM SDZ

Sedma redna konvencija Slovenske Dobrodelne Zveze se bliža, pa se članstvo tako malo zanima za konvencijo, namesto da bi dali kake dobre nasvete in priporočila k pravilom. Ker pravila, ki bodo sprejeta na konvenciji, bodo v veljavi za tri leta. Zatorej, če vidi kak član ali članica, da ni kaka točka dobra, v korist zveze in članstva, naj se da sedaj nasvete, ker bo po konvenciji prekasno. Moje priporočilo bi bilo tole:

Člen 8, točka 1 naj se izpremeni, da se bo glasila tako: Glavni uradniki so voditelji celotni zvezi. Izvrševati morajo sklepe, ki jih nalaga konvencija ali članstvo potom splošnega glasovanja.

Člen 8, točka 14. — Ta točka naj bi spadala v področje glavnega zdravnika. Glavnemu zdravniku naj določa plačo konvencija.

Člen 12, točka 9: da se pristopnina zniža ali opusti in po mojem mnenju bi bilo dosti lažje pridobiti nove člane za zvezo tiste, ki so stari nad 30 let. In mislim, da si zveza tudi dosti ne pomaga s tistim dolar in pol, pač pa dela nekako zapreko za novo članstvo. Saj če so stari nad 30 let, morajo pa toliko večje asesmente plačevati.

Člen 20, točka 5 naj se glasi: da član dobiva bolniško podporo toliko časa, dokler ni zmožen opravljati svojega dela.

Člen 20, točka 5 naj se izpremeni tako, da se plača za vsak posamezni prst odškodnina, ne pa tako, kakor je bilo do sedaj, če je izgubil enega ali pa dva prsta, ni bil član opravičen do nobene odškodnine.

Člen 21, točka 6. — Ta točka ni enakopravna. V onemogli sklad plačujemo vsi člani po 10c na mesec in v slučaju odpravnine, koliko več dobijo oni, ki so zavarovani za dva tisoč, kakor oni, ki so zavarovani za $300. Oni, ki so zavarovani za $2,000, dobijo 670 dolarjev odpravnine, oni pa, ki so zavarovani za $300, dobe $100 odpravnine.

Člen 22, točka g. Ta operacija naj se opusti in nadomesti s kako drugo.

Člen 26, točka 4. Člani, ki se zaradi brezposelnosti javijo pasivnim, naj bi ostali zavarovani za posmrtnino in ne več kakor šest mesecev.

Kar se pa tiče glasila, bi bilo prav po nepotrebnem nositi na konvencijo, ker se vidi iz poročila glavnega predsednika, da je večina članstva proti lastnemu glasilu in večini se mora ugoditi. Nekateri člani mislijo, da bi morda zveza bolj napredovala, če bi imeli lastno glasilo, kar pa po mojem mnenju zadosti napredujemo finančno, da ne more nobena druga slovenska organizacija pokazati takega napredka v financi. Ker se pa tiče pridobivanja novih članov, bi pa tudi lastno glasilo dosti ne pripomoglo, če člani niso aktivni. In to glasilo, ki ga imamo sedaj, je dobro. Koliko koristnih člankov spiše urednik Ameriške Domovine v korist SDZ in kolikokrat opominja člane, naj pišemo kaj v korist zveze. In kaj nam je potreba lastnega glasila, dokler imamo take ugodnosti? Drugega nič, kakor naklada bi prišla na vsakega člana po 10c na mesec, če bi bilo to zadosti. Morda je v kaki družini po pet članov pri zvezi in bi morali plačevati 50c več na mesec, ko sicer morda komaj plačujejo svoje redne asesmente.

Kar se pa tiče sklada za brezposelne, tega sklada tudi ni potreba. Drugega bi ne bilo nič, kakor člani bi morali plačevati večje asesmente. Po mojem mnenju naj bi vsako društvo skrbelo za svoje člane in vsako društvo mislim ima toliko svoje blagajne, da se založi za par članov, če pridejo to prosit. Če pa nimajo toliko blagajne, pa naj si pri društvu ustanovijo tak sklad. Mesto da bi plačevali v zvezo, pa naj plačujejo v društveno blagajno. Pri zvezi imamo že tako preveč skladov.

Z bratskim pozdravom,

Jos. Rudolf,
član društva št. 17.

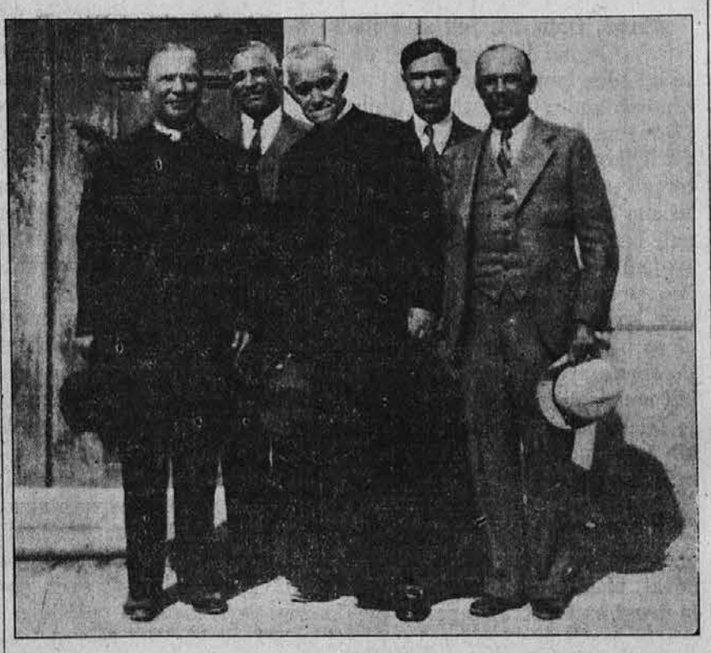

Od leve na desno: Rev. John Plevnik, Mr. Frank Opeka, knezoškof Jeglič, Mr. John Germ, Mr. Josip Zalar.

—Ameriški Slovenci pri našem nadškofu. Koga imajo ameriški Slovenci v večjem spominu nego nadškofa dr. A. B. Jegliča, ki jih je ob čikaškem evharističnem kongresu v Ameriki obiskal ter prepotoval in prepridigoval dobršen del njihovih naselbin. Zato nič čuda, da so se pri svojem obisku stare domovine želeli pokloniti sivolasemu nadpastirju. Dne 10. julija so to storili, ko so se podali v Gornji grad uradniki K. S. K. Jednote: duhovni vodja Rev. John Plevnik, glavni predsednik Frank Opeka, prvi podpredsednik John Germ in glavni tajnik Josip Zalar. Poklonitveno deputacijo je spremljal tudi stolni kanonik dr. Mihael Opeka. Nadškof je obiskovalce neizrečeno ljubeznivo sprejel. Prijazno jim je razkazal vse svoje bivališče, veličastno gornjegrajsko cerkev s slikarskimi umetninami ter zgodovinske spominke Gornjega grada. Potem se je dal z gosti v več skupinah slikati in jih je končno povabil k svoji mizi na malo južino, pri kateri jih je prisrčno pozdravil, izražajoč svoje veselje, da ga niso pozabili, in želeč vsem ameriškim izletnikom lepih dni na Slovenskem. Ginjen je odgovoril Rev. John Plevnik: "Mi smo hrepeneče želeli, da vas vidimo . . ." beseda, ki je velikemu vladiki privabila solzo v oči. Tudi glavni predsednik Frank Opeka se je nadškofu za njegov pozdrav in očetovski sprejem zahvalil. Vsi obiskovavci so strmeli nad izvrstnim telesnim zdravjem in čudovito duševno živahnostjo nadškofovo. Po dobri poldrugi uri dragocenega bivanja v Gornjem gradu so se polni najlepših čuvstev poslovili, in prva beseda, ko je zopet zabrnel avtomobil, je bila: "To je bil krasen dan, tega ne bomo niko li pozabili!"

LEPOTE KRANJSKE GORE

Letovišče je zopet oživelo. Sicer prihajajo letos gostje bolj polagoma in nekoliko pozneje, toda upanje je, da bo v par dneh Kranjska gora popolnoma zasedena. Vsaj so pa dani tudi vsi pogoji za to, zlasti ker so cene oskrbi in stanovanjem napram prejšnjim letom zelo nazadovale. Kar prijetno je bivati v takem gorskem kraju v tej vročini, ki tare meščane v ravnini. Ko prične okrog 11 pripekati solnce in poskoči živo srebro nad 40 stopinj Celzija, tedaj potegne od vzhoda hladen veter, ki razžene vso vročino, da ti je na solncu ravno tako prijetno kakor v senci.

Za zabavo skrbi zopet izborni operni jazz iz Ljubljane, ki je prišel letos tu sem s popolnoma novim sporedom. Igra stalno v kopališču in zvečer izmenoma v hotelih in restavracijah. Čudno je, da gostje niso dostopni za klasično glasbo; večina je za lahko godbo, pa naj si bodo že valčki, šlagerji ali pa tudi kakšen "auf biks." Kakor lansko leto, izvaja tudi letos naš cerkveni pevski zbor vse nedelje v sezoni, pri glavni službi božji inštrumentalne maše, pri katerih sodelujejo člani opernega orkestra.

Imamo več odličnih gostov, med drugimi g. P. Hugolin Sattner, ki je tukaj že drugi teden in ložira v penzijonu 'Zlatorog."

Na tako zvani Jurjevi Pišenci, ob cesti proti Vršiču, gradi gospa Pavlovič z vso naglico penzijon "Erika." Bo krasno, enonadstropno poslopje, vse iz lesa, ki bo imelo preko 20 sob, razne salone, kavarno in druge potrebne ubikacije. Zgrajeno bo v pristno gorenjskem slogu in opremljeno z vsem modernim komfortom. To bo velika pridobitev za naš kraj.

Penzijonu nasproti gradi neki Zagrebčan lepo vilo. Načrt je bil zamišljen v hrvaškem slogu, toda banska uprava ga ni odobrila in zahtevala domačega, ki je tudi že izgotovljen in predložen v potrditev. Oglašajo se pa že interesenti kot kupci za druge senožeti v Pišencah in na ta način bo nastala tamkaj popolnoma nova kolonija — letovišče s krasnimi stavbami v gorskem slogu. Mirni in idilični kraji, kjer so nekdaj ukali pastirji, pritrkavali ovčji zvonci in prepevale grabljice, bodo spremenjeni v parke in oglasil se bo saksofon mesto ovnovega roga.

Poleg drugih gostov imamo okrog 120 skavtov iz Zagreba, v nedeljo pridejo Borci, ki bodo taborili v Martuljeku, "Za Gmajnico" so si pa postavili šotore člani slovenske opere, ki se gredo tudi skavte. Torej je življenje v letovišču dokaj pestro. Dal Bog, da nam bi bilo še vreme naklonjeno, od česar je odvisno razpoloženje letoviščarjev in — žepi Borcovcev.

Če verjamete al' pa ne.

Gospod Žabar je bil drugače dober kristjan, samo velik skopuh je bil. Ko mu je umrla žena, je kupil second hand kamen in je dal vanj vsekati tudi svoje ime. Pot njegovega življenja je tekla h koncu in zdravnik mu je povedal, da bo živel samo še 24 ur. Gospod Žabar je hitro uredil svoje stvari in ko se je bližalo tistih 24 ur h koncu, je prisopihal v brivnico in vprašal brivca!

"Koliko računate, če obrijete živega človeka?"

"Petnajst centov," odvrne brivec.

"In koliko računate, če bi obrili mrtvega?"

"Za mrtvega pa računam en dolar."

"Potem se pa požurite in me hitro obrijte!"

Brivec se zasuče in v nekaj minutah je bil gospod žabar obrit. Ko plača brivcu petnajst centov, se udobno nasloni na stol, vzdihne: "Hvala Bogu, pa sem prišparal 85 centov," in — umre.

△

Miha je sklenil, da napiše roman. Ker pa ni znal pravilno postavljati vejic, se je začetek njegovega romana glasil takole:

"V grofa preoblečen detektiv je stal pred gradom na glavi, je imel športno čepico na nosu, zlate naočnike na bradi, umetno brado v ustih, fino smotko v očeh, mu je žarel ogenj v žepu, je držal nabit samokres v srcu, je nosil . . ."

△

Režin iz Maple Heights, to je tisti, ki ima na svojem vrtu postavljen pravi starokrajski kozolec, si je zmislil, da bo vsadil na vrt nekaj črešenj. Nekaj črešnjevih sadik mu ponudi prijatelj zastonj. Režin jih vsadi in čez dve leti se primeri, da se srečata s tistim prijateljem, ki mu je dal črešnjevih sadik.

"Ali se še spomniš tistih črešnjevih sadik, ki si mi jih dal predlanskim?" — ga vpraša Režin.

"Šur, dobro se jih še spominjam. Kaj pa je z njim?"

"Češplje so!"

△

Nekdo je imel tožbo v novem sodnem poslopju v Clevelandu. Nasprotna stranka je imela dobrega zagovornika in tako je možak tožbo izgubil. Ko pride iz sodne dvorane na cesto, se ustavi in si ogleduje veličastno poslopje. Na pričelju vidi velik kip, pa se obrne do policaja, ki je tam stal in ga vprašal:

"Kaj pa tisti-le kip predstavlja?"

"Kaj ne veste? To je boginja pravice."

"O, sedaj mi je pa jasno, zakaj sem tožbo izgubil, kajti če je pravica zunaj poslopja, ne more biti v sodni dvorani."

△

Nekdo ni mogel plačati davkov in sodnija mu je poslala rubežen v hišo. Pošljejo sodnega sluga, da vzame inventar premičnine v hiši. Odšel je ob desetih dopoldne in ko ga še ob petih popoldne ni bilo nazaj na sodnijo, so ga šli iskat. Sodnik se je namreč bal, da mu je kdo izpodnesel noge, ali mu napravil kaj drugega, ker rubežen nima nikdo rad v hiši.

In dobili so sodnega slugo, ki je ležal v sprejemni sobi na tleh in silno smrčal. Na mizi so pa dobili seznamek, ki ga je sodni sluga napravil. Na tem seznamu je stalo zapisano:

V sprejemni sobi: 1 miza, 6 stolov, 1 gramofon in ena polna steklenica viske. Toda beseda "polna" je bila prečrtana in zapisano "pol." Toda tudi beseda "pol" je bila prečrtana in mesto je stalo: "prazna steklenica." Koncu seznama je bilo zapisano z težko razločljivimi črkami: "Hiša je v jako slabem stanju, ker se močno ziblje."

Vesti iz domovine

—Stari trg pri Ložu. Letos se vse izredno razvija. V prvi polovici leta je bilo že 36 porok, rojstev samo 48, mrličev pa 40, med temi dosti starih (po 82, 79, 83, 84 dva, 93, 80 dva, 87 let). Dočim je jeseni Matija Mlakar iz Knežje njive padel z breze v gozdu in se ubil, je 4. julija padel z visoko naloženega senenega voza med splašene vole sredi klanca v vasi Gor. Jezero 80 letni Franc Kočevar iz Podloža in se ubil. Slava in čast možem in ženam na kmetih, ki do tako pozne starosti delajo in trpe, dočim iz drugih stanov toliko mladih ljudi postopa! — Pri nas je zavladala suša, ki bo v par dneh katastrofalna. Fižol, pesa, koruza, najbolj pa otava bodo uničeni. Tudi žita so prehitro dozorela in zrno izpada. Edino za spravljanje sena, zlasti jezerine iz cerkniškega jezera (katerega jugovzhodna polovica pa spada v našo občino), je to vreme ugodno. Na tisoče voz je že šlo ven, same čiste, mlade robe. Voda je usahnila tako, da je le tuintam še kakšna mlačna luža. Po ribe so hodili z avtom iz Ljubljane. Menda nikjer na svetu ni toliko rib (ščuke, klini) kakor tu. Zdaj jih straži, lovi in prodaja ljubljanska "Riba," ki strogo pregania domačine, ki od pamtiveka radi rešujejo ribe "suhe smrti." Zadnji čas hoče "Riba" napraviti tukaj vališče. Po svojih zaupnikih je predlagala tukajšnji občini, da ji prepusti občinski svet s studencem in staro žago pri Belem malnu za 20 let v zakup za vališče. Pa se občinski odbor ni dal ujeti na to vabo, ker bi bil s tem ogrožen vodovod, po katerem zopet sprašujejo.

—Najdeno človeško okostje. Posestnik Krmec Anton iz Gmajnce je pred dnevi kopal pesek na svoji njivi v bližini vasi Prapreče. Pri tem pa je zadel na človeško okostje. Računa se, da je bilo truplo tam zakopano najmanj 10 let, ker so nekatere kosti že popolnoma preperele. Identitete seveda ni mogoče dognati. Niti se v bližini zadnja leta nihče ne pogreša, razen Konda iz brusniške fare ,ki je pred leti odšel na Gorjance nabirat mah in od takrat je zginila vsaka sled za njim. Okostje je bilo zakopano 30 cm globoko.

—V Podpeči pri Dobrepoljah je v visoki starosti 80 let umrl Anton Erčulj p. d. Špičkov Tone, daleč na okrog znani tesar. V mladosti je v zimskem času hodil na Dunaj kot kostanjar, prodajal pa je tudi pomaranče in drugo tako robo. Na Dunaju se je popolnoma priučil nemščine.

—14. julija so se glavni uradniki K. S. K. Jednote: Rev. Plevnik, Mr. Opeka, Mr. Zalar in Mr. Germ poklonili gospodu banu dr. Marušiču. Gospod glavni tajnik Zalar se je gospodu banu zahvalil za njegovo posebno naklonjenost ob prihodu Jednotinih članov v staro domovino: vsi oblastni organi so šli izletnikom kar najbolj na roke. — Gospod ban je dejal, da ga zelo veseli, da more pozdraviti pri sebi glavne zastopnike K. S. K. Jednote, o kateri se je sploh zelo laskavo izrazil, poudarjajoč med drugim, da je bila K. S. K. Jednota v Ameriki prva, ki se je zavzela za ideale Jugoslavije. Gospod ban sam da ni pozabil, kako je bil kot jugoslovanski odbornik v Ameriki prijazno sprejet od glavnih uradnikov K. S. K. Jednote ter neštetih njenih članov. Gospod ban je končal z željo, da bi mogel še enkrat v Ameriki pozdraviti svoje prijatelje, nakar so ga predstavniki Jednote prijazno povabili na svetovno razstavo v Čikagi leta 1933. — Za gospodom banom je obiskala deputacija tudi gospoda podbana dr. Pirkmajerja. Pozdravil ga je prvi podpredsednik John Germ, nakar je g. podban odgovoril, da ga veseli, da so bili vsi ameriški rojaki v domovini lepo sprejeti. Bog daj, da bi bili naši stiki z njimi čimdalje prisrčnejši!

—Te dni je izbruhnil požar v gospodarskem poslopju posestnika Janeza Leskovarja, po domače Šmigelca na Prelogah Vsi domači so bili na travniku, razen žene, ki je spala v shrambi nad hlevom. Ker je pritiskal močan veter, so plameni v trenotku objeli vsa poslopja Leskovarja in še soseda Antona Korošca. Iz Leskovarjeve hiše so rešili le nekaj hišne opreme in obleko, iz hleva živino, razen štirih glav drobnice, nihče pa ni sigurno vedel, kje se nahaja 68-letna žena Mica. Ta je spala pretrdo, ni je vzbudil dim, ne prasket ognja, našla je strašno smrt v plamenih. Ko so proti večeru razkopavali pogorišče, so našli njeno zogljeno truplo.

—Skupaj sta se držala. Vroči nedeljski popoldan je izvabil brata Avgusta in Franca Vodušek, stara 30, oziroma 26 let, doma iz Žič pri Konjicah, da sta se šla kopat v ribnik, ki je last graščaka Posseka. Med kopanjem sta oba brata izginila v vodi in so ju našli šele drugi dan. Držala sta se skupaj.

—V krčih je padla na otroka. V vasi Obrovac v Vojvodini je odšla Katarina Johann na vse zgodaj po opravku k sosedi in pustila štiri meseca starega otroka v zibelki samega. Otrok se je zbudil in pričel kričati. Prihitela je stara mati Marija Ebenhofer, 55-letna žena, ki trpi na božjasti. Vzela je otroka v naročje in ga pričela ujčkati. Ravno tedaj pa jo je z nova napadla njena stara bolezen in pri kuhinjskih vratih je padla v krčih na tla. Padla je tako nesrečno, da je prišel otrok pod njo in ga je tako zadušila. Ko se je malo pozneje vrnila otrokova mati domov, je bil otrok že mrtev.

—Ogromen požar v Tržiču. V noči od sobote na nedeljo okrog 1. ure se je vnela iz doslej še neugotovljenih vzrokov velika parna žaga barona dr. Borna v Tržiču, ki je zgorela z lesnimi skladišči do tal. Poleg lastnika so bili oškodovani še nekateri drugi lesni trgovci. Gasilci, ki so prihiteli takoj na pomoč, so zaradi silne vročine komaj mogli stopiti v akcijo, da so omejili ogenj in obvarovali bližnja poslopja. Lastnik trpi okrog dva do tri milijone dinarjev škode.

—V Zalogu blizu Moravč je pred tedni umrla 70-letna ženica Alojzija Bojeva. Čim so ponehali vidni znaki življenja, so jo preoblekli, kakor je to običajno na deželi. Ko pa so jo hoteli dvigniti na oder, so zapazili, da je starka rahlo dihnila, a je zopet ponehala dihati. Šele tedaj so jo položili v krsto med prižgane sveče. Ljudje, ki so jo drugega dne hodili kropit, so zagledali, da je mrlič nenadno zmignil z obrvmi in pogledal z desnim očesom. Polotila se jih je silna groza. Pričeli so tipati truplo, pri čemer so dognali, da se še ni pojavila otrplost. Po obrazu se je ženici celo prelivala lahna rdečica. Mrtvaške izpremembe so nastopile šele zadnje jutro pred pogrebom. Tedaj so mrliča lahko mirno pokopali.

Je poklical pogrebnika pred umorom

New York, 30. julija. Paul Jackson, 49 let star, je danes poklical pogrebnika in mu naročil, naj pride takoj v njegovo hišo, kjer bo dobil dvoje mrtvih trupel. Pogrebnik je bil v petih minutah na licu mesta. Dobil je Jacksona ustreljenega in zraven njega je ležala njegova gospodinja, 39 letna Mrs. Millet, katero je Jackson ustrelil.

Imenik raznih društev

SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Predsednik Anton Škulj, 1099 E. 71st St.; tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; Ignac Šepic, blagajnik. Zdravniki: dr. J. M. Seliškar, dr. M. F. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani ob 1. uri popoldne. Asesment se pobira na seji samo od 11. dopoldne do 3. popoldne. V društvo se sprejemajo člani in članice od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovanje ali za dosmrtno od $250 do $2,000. Bolniška podpora je $7 in $14 na teden. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto in se naj ravna po jetnotinih pravilih. V društvo se sprejemajo tudi otroci do 16. leta.

S. P. P. DRUŠTVO ZVON
Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik, tajnik Andrej Žagar, 3569 E. 80th St.; blagajnik Joseph Plute, zapisnikar Anton Meljač. Nadzorniki: Domen Blatnik, Silvester Paulin, Anton Erjavec. Pevovodja Primož Kogoj. Društvene seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne. Pevske vaje pa ob deseti uri dopoldne ob nedeljah, v četrtkih pa ob 7. uri zvečer.

SRCA MARIJE (STARO)
Predsednica Julija Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., blagajničarka Katarina Perme, druga tajnica Mary Bradach, 1153 E. 167th St., odbornice: Mary Škulj, Ana Erbežnik. Nadzornice: Louise Pikš, Genovefa Supan, Jennie Brodnik. Rediteljica Frances Kasunič. Bolniška obiskovalka oddaljenih bolnic Helena Simončič. Zdravniki: dr. James Seliškar, dr. L. J. Perme, dr. M. F. Oman. Za oglas in naznanila je "Ameriška Domovina." Seje se vršijo v stari šoli sv. Vida, in sicer vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne.

DR. SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. of O.
Predsednica Mary Peterlin, 9605 Yale Ave.; podpredsednica Theresa Kostanjšek, 5408 Homer Ave.; blagajničarka Katarina Perme, 1133 Norwood Rd.; zapisnikarica Frances Russ 1099 E. 71st St.; finančna tajnica Jennie Melle, 6806 Bonna Ave.; vratarica Frances Kasunič, 7510 Lockyear Ave. Nadzornice: Mary Skuly, Mary Peterlin, Eva Peterlin. Zdravnika dr. J. M. Seliškar in dr. L. J. Perme. Društvo zboruje v stari šoli sv. Vida vsako tretjo sredo v mesecu.

SV. JOŽEFA, (SAMOSTOJNO)
Predsednik Frank Koren, 1583 E. 41st St.; podpredsednik Josip Laurič, 7108 St. Clair Ave.; tajnik John Germ 1089 E. 64th St.; blagajnik Josip Erbežnik, 6215 Carl Ave.; zapisnikar Anton Bolka, 509 E. 143rd St.; zastopnik Frank Košmerlj, 455 E. 152nd St., Collinwod. Nadzorniki: John H. Urbas, Anton Zakrajšek in Frank Zakrajšek. Zdravnik Dr. J. M. Selišk-r. Društvo zboruje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v S. N. Domu, soba št. 3 (staro poslopje).

SV. ANTONA PADOVANSKEGA
Predsednik Louis Gliha, podpredsednik Joseph Globokar, tajnik Louis Hočevar, 9914 Elizabeth Ave., zapisnikar Frank Papež, blagajnik Frank Marinčič. Nadzorniki: dr. Perko, Anton Rus, Frank Glavič. Zdravnik dr. A. J. Perko. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti. Društvo ima prosto pristopnino skozi celo leto 1931.

SV. ALOJZIJA
Predsednik John Vidmar, podpredsednik Jakob Resnik, prvi tajnik John Rogelj, 3556 E. 80th St., drugi tajnik Joseph Miler, blagajnik Frank Stražar. Nadzorniki: Joseph Maver, Frank Mulh, Frank Zupančič. Zastopnika za S. N. Dom v Newburgu: Joseph Maver in Rudolf Sadar. Zastopnik za Slov. Nar. Dom v Maple Heights, Louis Gros. Zdravnik dr. A. J. Perko. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu v Slov. Nar. Domu v Newburgu na 80. cesti ob 1. uri popoldne. Sprejemajo se novi člani od 16. do 45. leta.

LOŠKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St., podpredsednik Franc Truden, tajnik John Žnidaršič, 6617 Schaefer Ave., blagajnik in zapisnikar John Spech Jr. Nadzorniki: John Krašovec, John Mlakar in Josip Žnidaršič. Društvo zboruje vsako četrto soboto v mesecu v Slov. Nar. Domu, soba št. 4, staro poslopje. Društvo plačuje $200 smrtnine in $1 dnevne bolniške podpore za $1 mesečnine. Sprejema nove člane od 16. do 45. leta, s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društveni zdravniki so: dr. Seliškar, dr. Kern, dr. Oman in dr. Perme. Zastopnik za Narodni Dom John Žnidaršič, za Klub društev John Krašovic in Frank Baraga.

PRESVETEGA SRCA JEZUSOVEGA
Predsednik John Levstek, 646 E. 115th St.; podpredsednik Jernej Krašovec, tajnik John Pirnat, 1234 E. 61st St.; blagajnik John Martinčič, 1037 E. 61st St.; finančni tajnik Leo Novak, pomožni tajnik Frank Levstek, maršal Anton Hlapše, vratar Anton Pevec, zastavonoša Karl Skuli. Nadzorniki: Anton Zajc, Andrej Tekavc in Frank Komidar. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo popoldne ob 1. uri v Slov. Nar. Domu, št. 1. novo poslopje. Nahaja se na dobri finančni podlagi.

DOSLUŽENCI
Predsednik Joseph Lozar, podpredsednik Andrew Leksan, tajnik John J. Kikol, 5345 Spencer Ave.; blagajnik Joseph Markovič; zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Frank Virant, Andrew Leksan. Zastavonoša Joseph Skully. Zdravniki dr. F. J. Kern, dr. L. J. Perme, dr. Oman. Zastopnik Kluba društev Slovenskega Narodnega Doma John J. Kikol. Zastopnik skupnih društev fare sv. Vida, Ignac Luznar.

SLOVENIJA
Predsednik Louis Tomše, podpredsednik Jakob Grošel, tajnik Joseph Derenda, 5334 Spencer Ave.; blagajnik John Fortuna, 1401 E. 47th St.; zapisnikar George Matijatko. Nadzorniki: Math Vihtelič, Matija Mlinar, John Germ. Društveni zdravniki: dr. Kern, dr. Perme in dr. Oman. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v S. N. Domu (staro poslopje).

S. P. DR. ŽUŽEMBERK
Predsednik Louis Rojc, podpredsednik in zapisnikar Rok Šprajc, tajnik John Ubic, 1426 E. 55th St.; blagajnik Josip Šlogar, vratar John Jakšič, pregledovalci knjig Anton Sršen, Rudolph Zupančič in Josip Šlogar Jr. Pomočnika blagajniku John Zaveri in Andrej Škerlj. Društvo zboruje vsako prvo sredo v mesecu v S. N. Domu, dvorana št. 3, staro poslopje. Društvo sprejema člane do 45. leta, ima pa tudi mladinski oddelek. Mesečnina za odrasle je $1.25 za $1.00 dnevne podpore. Za mladino je mesečnina 25 centov. Društvena zdravnika sta dr. Kern in dr Perme.

SLOV. KAT. PEV. DR. LIRA
Predsednik Josip Meglič, 1003 E. 64th St.; podpredsednik in pevovodja Peter Srnovršnik, 6127 St. Clair Ave.; tajnica Anna Grčar, 1089 E. 68th St.; blagajničarka Mary Sterk. Nadzorniki: John Zupanc, Rudi Polc in Mary Maček. Duhovni vodja Rev. B. Ponikvar. Zastopniki združenih društev fare sv. Vida: Josip Meglič, M. Brodnik, Ana Grčar, Frank Švigel. Kolektor Frank Švigel.

DR. Z. M. B.
Predsednik Andy Sadar, podpredsednik Joseph Pograjc, Joseph Centa, 1175 Addison Rd., tajnik-zapisnikar; Joseph Glavič, finančni tajnik. Nadzorniki: John Jančar ml., Rudolf Cerkvenik, Josip Turšič. Društvena zdravnika sta dr. Oman in dr. Škur. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v S. N. Domu, staro poslopje. Sprejema nove člane od 16. do 33. leta. Plačuje sedem dolarjev tedenske podpore v slučaju smrti pa en dolar od člana, in to za samo 75 centov mesečnine. Nadaljne informacije dobite pri uradnikih.

SLOV. NAR. DOM NA 80. CESTI
Joseph Lekan, predsednik; Andrej Slak, podpredsednik; Florjan Cesar, tajnik; Frank Kužnik, blagajnik; Louis Srpan, zapisnikar; nadzorniki: Louis Ferfolja, Joseph Plut in Joseph Košak. Ostali direktorji so: Louis Simončič, Rudolf Novak, Mike Vrček, Louis Gliha, John Rogel, Frank Sever, Math Zupančič in Joseph Vrček. Cenjenemu občinstvu se naznanja, da se oddaja velika dvorana s kuhinjo vred v najem za razne prilike kot ohcetí, društvene veselice in razna zborovanja, po primerno nizkih cenah. Mesečne seje direktorjev in društvenih zastopnikov se vrše vsak drugi torek v mesecu ob 7:30 zvečer

LOVSKO DR. SV. EVSTAHIJA
Predsednik Anton Pevec, podpredsednik Rudolf Orl, tajnik Henry Kranz, 6113 St. Clair Ave., baglajnik Frank Lušin, 387 E. 163d St.; zapisnikar Frank Praznik. Nadzorni odbor: John Renko, John Kadunc, Frank Lesar. Zastavonoša Josip Japel, zastopnik Slov. N. Doma Henry Kranz. Zdravnik dr. F. J. Kern. Društvo zboruje v Grdinovi dvorani tretjo nedeljo ob 9. uri dopoldne.

SV. ANTONA PADOVANSKEGA, ŠT. 138 C. K. of O.
Predsednik Anton Skul, podpredsednik John Hrovat, finančni tajnik Anthony Skul, 1063 Addison Rd., tajnik-zapisnikar Josip Perpar, 5305 Prosser Ave., blagajnik Ignac Stepic, 1225 Norwood Rd. Nadzorniki: Josip Hrovat, John Hrovat, John Strle. Zdravnika: dr. J. M. Seliškar, dr. L. J. Perme. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu v stari šoli sv. Vida, ob 7:30 zvečer.

KLUB PIPA
Predsednik Louis Gliha, podpredsednik Frank Mulh, tajnik Rudolf Novak, 3552 E. 80th St., zapisnikar Anton Pelko. Nadzorniki: John Peskar, Josip Zaletel, John Cvet. Seje se vršijo vsako prvo soboto v mesecu v starem prostoru.

SV. KATARINA, ŠT. 29 ZSZ
Predsednica Johana Mervar, podpredsednica Louise Zadnik, tajnica Mary Vidmar, 5433 Homer Ave., zapisnikarica Rose Grebenc, blagajničarka Mary Krajc, rediteljica Julia Tomsich. Nadzornice: Ana Švigel, Frances Ponikvar, Jennie Lesar. Zdravnika: dr. Oman in dr. Kern. Zastopnice skupnih društev fare sv. Vida: Frances Drobnich in Ana Švigel. Društvene seje se vrše vsak drugi torek v mesecu v Slovenskem Narodnem Domu, staro poslopje, soba št. 4.

SLOVENSKI NARODNI DOM, MAPLE HEIGHTS, O.
Predsednik Vincent Zimšek, podpredsednik Andrew Režin, tajnik Anton Gorenc, 5206 Stanley Ave., blagajnik Frank Legan, zapisnikar Louis Simončič Nadzorniki: Martin Martinšek, Louis Kastelic, Ludvik Vrček. Direktorji: John Hrovat, Joseph Legan, Frank Gorše, Frank Volkar, Mike Femec, Vincent Hrovat, Frank Fink, Frank Perko. Seja se vrši vsako tretjo soboto v mesecu ob 7. uri zvečer na 5087 Stanley Ave.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Joseph Ponikvar, podpredsednik Domijan Tomazin, tajnik Louis Prijatelj, 6507 St. Clair Ave.; blagajnik Frank Bogovič, pomožna blagajničarka Louise Pikš, zapisnikarja Joseph Perpar in Julija Brezovar; nadzorni odbor: Anton J. Fortuna, Eva Peterlin, Ignac Luznar. Seje se vrše vsako četrto sredo v mesecu, v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva zastopnika in ju pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike se pa prosi, da se redno udeležujejo sej in sporočajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DVOR BARAGA, 1317 C. O. F.
Nadborštnar Frank Perme, podborštnar Alojz Pečjak, finančni tajnik Charles Baznik, zapisnikar Matt Baznik, blagajnik Martin Dulc, bivši podborštnar Alojz Zakrajšek. Nadzorniki: Ivan Zupan, John Kikel, Henry Opalek. Delegata John Hočevar in Ernest Kobe. Duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar. Vratar Josip Laurich. Sprevoditelja Louis Erste in Frank Habjan. Zastavonoša Frank Krnc. Društvo zboruje vsak tretji petek v stari šoli sv. Vida.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1578

(Spisal Avgust Šenoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

"A kakšna turška sila vas čaka doma?" izpregovori zopet Kata, "zavijta jo malo k nam, vem, da Jurku ne bo škodovala kapljica Goljaka."

Starec se nasmehne in prikima z glavo, mrmrajoč zopet nekaj besedi.

"No, pa v imenu božjem, nedelja je in botra Kata je dobra duša."

Oče in hči jo zavijeta na dvorišče.

"Hvaljen Bog in Mati božja!" pozdravi deklica goste in starec zamrmra za njo:

"Hvaljen Bog!"

"Amen!" odzdravi Elija; "sedi Jurko, sedi! Pij, kolikor se ti poljubi!"

Starec krene z glavo na ono stran, odkoder mu je prišel odzdrav, dvigne kvišku obraz, kakor da bi rad videl gospodarja, se nasmehne in hvaležno reče:

"Bog ti povrni, Elija!"

Hčerka mu odmota medtem torbo s hrbta, vzame mu klobuk z glave in posadi starca na klop, rihtar mu pa ponudi vrč. Jurko potegne dvakrat iz njega, tlesknе z jezikom, da rihtarju nazaj vrč in si obriše z rokavom brke.

Jana leti skokoma po stopnicah k botri Kati in se prisloni k njej na zid, ne meneč se, da jo je gizdavi Andrej Horvat kar jedel z očmi.

"Kako je Jurko?" vpraša Elija, "od Velike noči te že nisem videl."

"Kako mi je?" se nasmehne starec, "kakor je travi brez rose, tako je človeku brez oči. Nihče ti ne jemlje prostosti, a zaprt si, pred teboj je pot na konec sveta, a ne moreš niti zaped naprej, Hudo je, ljubi ljudje, hudo, ko ne vidiš ne solnca, ne meseca in ne belega dne. Dolgo me nisi videl, da, da! Ne hodim okoli. In čemu tudi? Če nimaš vida, zakaj bi lazil po svetu in kazal svojo revščino? Toda kljub temu hvalim Boga za to, samo, da je pri meni Jana, moja Jana. Prošlega meseca je bilo deset let, odkar so mi črne koze vzele vid. Moja ranjka je še živela. Jana pa je skakala po dvorišču za piščeti. Srečen sem bil takrat. Videl sem solnce in zeleno travo, videl sem zdrava kmečka lica in Boga na oltarju. Sedaj pa nič, prav nič. Žena mi je umrla, videl nisem niti njenega groba, samo, kadar me privede Jana na pokopališče, otipljem križ na grobu svoje ranjke žene. Da, Jana, to vam je duša, boter Elija. Z njenimi očmi gledam, njene roke me hranijo, po njenem sledu hodim, Bog jo blagoslovi! Da nimam nje, bi ali umrl, ali pa — Bog mi odpusti greh — znorel."

"Ali dragi očka," zakriči deklica in zardi, "čemu vedno pred vsem svetom govorite o meni? Sto drugih stvari je na svetu, in ali mar nisem vaša hči?"

"Toda take, Janica, kakor si ti, nima svet, in je od Zagreba do Brdovca."

"Pusti, Jana," reče Kata in pogladi deklici glavo, "naj govori oče, saj govori resnico. Dobrote se ni treba sramovati, in kdor dela dobro starišem, ta si gradi pot v nebesa. Dal Bog, da bi bili otroci tvojega botra Elije takšni, kakor si ti."

"Lepo krščenko vam je dal Bog, boter Elija," se nasmeje Andrej, "a Jurkov zet ne bo dobil trnja za klobuk. Čuj, Jana, ti imaš bistrejše oči, kakor tvoj oče, ali so že katerikrat zadele ob moške brke?"

Deklica pobesi oči in ne odgovori ničesar, a mesto nje reče Kata:

"Ne brusite jezika, Andrej! Kaj Vas brigajo Janine oči! Morda mislite, da so ogledalce za Vaše brezobrazno lice. Ta trava ne raste za Vas, in hvalite Boga, ako Vam da srečo danes ali jutri, da si zataknete koprivo za klobuk. Pozna se Vam, da se vedno mešate med gospodo in da poslušate umazane besede. Sram Vas bodi!"

"No, no, botra Kata," odvrne Andrej mirneje, "kako, da Vas je moja šala tako zbodla v srce? Post je minul, minule so večernice in jezik lahko prosto govori. A, čuj, Jana, kaj boš začela sedaj? Tvoja gospodinja se seli v Stubico in ž njo tudi gospice Kata, Anastazija in Zofica, tvoja sestra po mleku. H komu boš hodila sedaj v grad, kdo te bo obdaroval?"

Deklica pobledi, pogleda Kato in debele solze ji stopijo v oči.

"Ah!" reče Jana plaho, "Andreju jaz ne verujem, Andrej se zlaže, kadar zine."

"Res je," potrdi Gušetič, ki je doslej ves čas mirno gledal pred se. Deklica stopi za korak nazaj, nepremično motreč s solznimi očmi Katarino.

"Da, da, Jana, to pot se Andrej ni zlagal," pritrdi Katarina. Deklica ne reče ničesar, a z roko se prime za srce.

"Gospa Uršula se res seli?" vpraša Jurko, dvignivši glavo in odpršti usta. "Kakšne so te novice? Čemu se seli, in kdo pride mesto nje semkaj? Varuj nas Bog vsakega zla — a meni se nabira kri pred očmi. Tudi jaz sem slišal v vasi od strani, da bodo gospodarili na Susjedu samo Batorijevci, in da stari gospodarji gredo stran. Rečem vam, možje, da bo hudo. Jaz sem star in vem to dobro. Veliko hudih let je že šlo črez mojo sivo glavo, kakor voda šez kamne v potoku, in če bi hotel prešteti vse one temne dneve, ki jih je doživel stari Susjed, bi moral pokupiti vse prste celega sveta. Če le ni tu vmes Dora!"

"Kakšna Dora?" vpraša radovedno Andrej.

"Ti jo pač poznaš, Andrej," odvrne slepec, "saj služiš v gradu."

"Jaz poznam samo našo debelo mlekarico Doro iz Jakovlja," se nasmeje sluga, "huda je, Boga mi, in kar na mestu me je opraskala, ko sem hotel pogledati, če so ji že zrasle obrvi; toda radi te debeluhinje vendar ne bo prišlo nesrečno leto nad ves kraj."

"Le rogaj se starcu, ti kujon ti," reče zlovoljno starec; "kaj neki ve tvoja neizkušena glava, kaj da se je godilo v onih starih časih. To so babje pravljice, ne res?"

"Ali, oče Jurko, tudi jaz ne vem kdo je ta Dora, a je gotovo že dvajset let, odkar sem se tu naselil in bil sem že gotovo stokrat v gradu," reče Elija.

"Kaj, tudi ti?" se nasmeje Jurko, "vi ste slepci, vi, a jaz dobro vidim. Sedite bližje, da vam povem," reče starec potihem.

(Dalje prihodnjič).

DNEVNE VESTI

Oče, ki je streljal na sina in na ženo

Chicago, 31. julija. William Vondrasek, 28 let star, dijak na Notre Dame univerzi ,je bil danes nevarno obstreljen od svojega očeta, ki je ranil tudi svojo ženo. Policija pravi, da je Vondrasek povedal, da je bil jezen, ker sin ni mogel dobiti dela, pa je skušal pobiti vso družino.

Penna železnica bo upokojila 31 uslužbencev

Iz Pittsburgha se poroča, da bo Pennsylvania železnica jutri upokojila 31 svojih uslužbencev, ki so že predpisano dobo let v službi. Med upokojenimi bo tudi Joe Jaršek, iz Struthers, Ohio.

Nagrada za morilce otroka dosegla $25,000

New York, 31. julija. Nagrada, ki je razpisana za prijem morilcev, ki so pred nekaj dnevi začeli s strojnimi puškami streljati na otroke, ubili enega in štiri ranili, znaša sedaj že $25,000. Skoro ves New York je po koncu, da pride morilcem na sled.

Ostra kazen za pijanega voznika avtomobila

Bucyrus, Ohio, 31. julija. Edward Rice se je moral danes že drugič zagovarjati, da je v pijanem stanju vozil avtomobil. Župan mu je naložil ostro kazen: 6 mesecev zapora, $250.00 kazni in nikdar več ne sme voziti v mestu avtomobila.

Piknik se končal s smrtjo petih gostov

Cookville, Tennessee, 31. julija. V bližini tega mesta se je včeraj vršil velik družinski piknik štirih številnih družin. Partija petih oseb se je podala v čolnu na jezeru, ko se je čoln prevrnil in je vseh pet vtonilo.

MALI OGLASI

Soba
se odda, eni ali dvema poštenima osebama. Kopališče. 1131 E. 76th St. (180)

Dva stanovanja
po tri sobe vsako, se odda. Vpraša se na 1033 E. 62nd St. (Aug. 1. 5. 7.)

Dve sobi
se oddasti. Vprašajte na 1187 E. 61st St., zgorej. (182)

Na stanovanje
se sprejme dva fanta, s hrano ali brez hrane. Mirna slovenska družina. Vprašajte na 7204 Superior Ave. (182)

OGLEJTE SI
novo otvorjeni dom, zgrajen po slovenskem stavbeniku Aug. Kaušku, na 18321 Neff Rd. Odprta za ogled vsak dan od 2. do 9. ure zvečer.

GASOLINSKA POSTAJA
SUNOCO GASOLINE
23515 St. Clair Ave.
KEnmore 4423
Slaščičarna, konfekcija in grocerija: 23511 St. Clair Ave., Euclid, O.
Se priporočam
G. M. KABAY

SEDAJ se nahaja naša trgovina nasproti A. Grdina in Sinovi Furniture Store, na 15302 Waterloo Rd.
FRANK JELERČIČ

JOHN SRAKAR
669 E. 159th St.
GLenville 4152
stavbeni mizar, izvršuje po nizkih cenah vsa dela v popravila na vaših hišah.

Leopold Kushlan
SLOVENSKI ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7. Tel. RAnd. 5105
Tel. CHerry 3982

DEVET evropskih zeliščnih je naravno zdravilo za vse neprilike želodca, pa tudi a glavobol, zaprtje, kašelj, prehlad, nervoznost, brezspanje, nevradnjo, revmatizem, izgubo apetita, bolečine v hrbtu in razne kožne bolezni. Cena $1.00.
Kominova lekarna
PRVA SLOVENSKA LEKARNA V CLEVELANDU
6430 St. Clair Ave.
vogal Addison Rd. nasproti S. N. Doma.

DOBER PREMOG!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cumpermanovi prostori
HEnderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

BLASCO IBANEZ

Za čast in ljubezen

ZA "AMERIŠKO DOMOVINO" PREVEL A. ŠABEC

Ulisej Ferragutu je bilo žal, ko je videl svojo sestrično, kako se je vsa tresoča naslonila na zid. Bila je bleda ko mrlič in oči so se ji zasolzile.

"Ah, razžalil sem te, jaz, ničvrednež!"

Pokleknil je pred njo na kolena, da bi jo prosil odpuščanja, ona pa je naglo dahnila:

"Ne! . . . Ne!"

V naslednjem hipu ga je objela okoli vratu, in glava ji je klonila na njegove prsi. Njena vlažna usta so se pritisnila na usta mornarja. . .

In o tem nista več govorila.

Ko je nekaj tednov pozneje izvedela dona Kristina od svojega sina, da bi se rad oženil s Cinto, je začutila v prvem hipu proti temu nekak odpor. Ona je namreč sanjala o sijajni zvezi glede svojega sina, toda njen odpor ni dolgo trajal. To plaho dete bo morda najboljša tovarišica njenemu sinu. Cinta je bila dovolj pripravljena po tem, kar je videla in doživela v svojem detinstvu, da postane žena mornarja. Zbogom, profesor!

Poročila sta se. Kmalu po poroki je šel Ferragut, ki ni mogel biti brez dela, zopet na morje, toda zdaj kot drugi oficir na nekem transatlantskem parniku, ki je redno plul med Evropo in Južno Ameriko. Zdelo se mu je, da je kakor uradnik v kakem plavajočem uradu: posečal je vedno iste luke ter vršil brez vsakih izprememb svoje posle. Mati je bila zadovoljna, ker ga je videla v uniformi, Cinta pa je po vsakem njegovem odhodu štela dneve ,ko ga bo zopet videla, vrnivšega se z lepimi darovi.

Ko se je vrnil s svojih prvih dveh potovanj, ga je pričakovala v pristanišču in njene oči so željno iskale med potniki njegovo z zlatom obrobljeno čepico.

Ko pa se je imel vrniti s svojega tretjega potovanja, je dona Kristina primorala mlado ženo, da je ostala doma, boječa se, da ne bi trud in razburjenje škodovalo njenemu skorajšnjemu materinstvu. In odslej je videl Ulisej, kadarkoli se je vračal s svojih potovanj, po enega novega sina, dasi je bil ta vedno isti: najprej ga je videl kakor sveženj perila in čipk, ki ga je nosila v naročju dojilja, potem — ko je postal kapetan transatlantskega parnika — ga je videl kot majhno dete, ki je stezalo proti njemu svoje ročice, in še za tem pa ga je gledal kot dečka, ki je pohajal šolo.

Profesor pa je še naprej zahajal v hišo. Držal se je resignirano in hladno kakor človek, ki misli, da je prišel prepozno.

Ko je profesor nekega dne, govoreč o svojih dedukcijah, vzdel Cintinem sinu ime "Telemah," mu je Ulisejeva mati rekla:

"Dečku je ime Esteban, kakor njegovemu dedu, in ne Telemah, ki je gledališko ime."

Leto zatem je umrl Ulisejev boter, pesnik Labarta. Ob času njegove smrti je bil Ulisej na potovanju. Ko se je ob svojem povratku izkrcal v Barceloni, mu je njegova mati izročila pismo, ki mu ga je pisal pesnik nekaj dni pred svojo smrtjo. V tem pismu je javljal pesnik svojemu varovancu, da ga postavlja za svojega dediča.

Freya

Ko mu je umrla mati, je postal Ulisej neodločen: ali naj še obdrži svojo mornarsko službo, ali naj popolnoma izpremeni način svojega življenja? Ko je precenil svojo imevino, ki so mu jo zapustili roditelji, pesnik Labarta in njegov stric, očetov brat, je videl, da znaša ta blizu enega milijona peset. Ali naj človek, ki ima toliko denarja, še nadalje preživlja svoje življenje kot pomorski kapetan, ki potrebuje svojo plačo, da preživlja ž njo svojo družino

Cinta ni k temu rekla niti besede in ni hotela svojemu možu svetovati ne tako, ne tako. kot hči mornarja, ji je bilo samo ob sebi razumljivo, da je tudi njen mož mornar.

Toda Ulisej sam se je odločil, da se odpove mornarskemu življenju. Prve mesece življenja na kopnem mu je bilo dolgčas. Brezdelnost mu je bila antipatična. Občutil je kakor nekako morsko bolezen, ko je videl, da ostanejo vsi predmeti tam, kamor jih je položil in da nima tudi sam nikakega premikanja.

Zdaj ga ni nihče vprašal za svet, dočim so prej, na morju, vsi hoteli njegovega sveta. Njegova hiša je stala trdno na enem in istem mestu, in on ni stal več na visokem poveljniškem mostiču, odkoder je nadziral široko morje in krov pod seboj do najmanjše podrobnosti.

Čutil se je ponižanega, majhnega. Ljubezen do rodbine ga je pripravila, da se je odrekel svojemu aktivnemu moškemu življenju.

Z žalostjo se je spominjal svojega prejšnjega življenja, ko je bil še komandant prekoatlantskega parnika . . . Neprestano novi horizonti, neprestano druga, kozmopolitska mesta . . . Videl se je na poveljniškem mostiču, obkrožen od mladih, krasnih mladenk, ki so ga prosile, naj organizira tekom tedna nove plese v salonu.

Ob toplih večerih je ukazal: "Naj pridejo glasbeniki na krov in servira naj se hladna pijača!" In nekaj hipov za tem je bil krov poln elegantnih plesalcev, ki so se vrteli ob zvokih godbe.

In o njem, kapetanu Uliseju, je šla hvala od ust do ust. Starejše matrone in matere so govorile: "Vidi se, da je to človek na svojem mestu!" Mornarji in strežniki so pretiravali bajke o njegovem bogastvu. Mlade deklice, ki so potovale v Evropo, s polno glavo romantične snovi, so občutile silno razočaranje, ko so izvedele, da je njihov junak oženjen in da ima sina. Mlade gospe, ležeč na krovu v svojih naslanjačih, so si brž popravljale gube na svoji obleki, čim so ga uzrle; hotele so si zakriti svoja meča, toda so jih v naglici in razburjenju le še bolj odkrivale.

Nekega večera je Ulisej presenetil svojo rodbino z novico, da misli iti zopet na morje. Cinta je na to njegovo izjavo odgovorila samo z bolnim molkom: kakor da je te izjave že dolgo pričakovala. Vedela je, da temu ne more izbegniti, ker ji je to sojeno in se je treba samo pokoriti.

"Želim in hočem zopet zapovedovati ladji," ji je pojasnil Ulisej, "in to ladji, katere bom jaz gospodar. Lahko si dovolim to razkošje. Moj brod bo neke vrste ogromna jahta, ki bo plula tja, kamor bo mene volja, a istočasno mi bo prinašala tudi velike dohodke.

Dva meseca pozneje je pisal Ulisej Ferragut svoji ženi iz Anglije, da je kupil Fingal, poštni parnik od tri tisoč ton, ki je vršil dozdaj pomorsko službo po dvakrat na teden med Londonom in neko škotsko luko.

Ulisej je javil, da je oduševljen vsled nizke nakupne cene parnika. Svoje moštvo si je izbral Ulisej izmed samih rojakov in prijateljev. Kot drugega oficirja je najel nekega častnika, ki je pričel svojo pomorsko karijero na ribiških barkah. Ta človek je bil doma iz istega kraja kakor Ulisejevi dedje. Uliseja Ferraguta je poznal še iz njegove detinske dobe. V tem času je bil Antonio, tako je bilo ime temu drugemu oficirju, že mornar na nekem malem obrežnem brodu; razlika v starosti, mu je dovoljevala, da je Uliseja tikal.

Ko je prišel pod njegovo poveljstvo, se je hotel odpovedati tej navadi, toda kapetan Ulisej ni hotel pristati na to.

Posadka, od prvega strojnika, pa do zadnjega mornarja, je izkazovala svojemu kapetanu neko familijarno spoštovanje. Nekateri možje njegove posadke so bili doma iz istega kraja kakor on, dočim so drugi že dolgo brodarili pod njegovim poveljstvom.

Kot brodolastnik se je Ulisej zdaj seznanil s skrbmi, o katerih prej ni niti slutil. Zdaj se ni mogel več, kakor nekdaj, prepuščati samo svoji ljubezni do morja in pustolovščin, temveč se je moral brigati tudi za nešteto drugih stvari, za ceno premoga in za veliko konkurenco v prevažanju tovora.

Ta parnik, ki se je prej imenoval Fingal, je prekrstil Ulisej v Mare Nostrum (Naše morje), in kot pravi mornar je Ulisej z veseljem ogledoval njegovo konstrukcijo, njegov vitek trup in visoki kljun, o katerem je vedel, da bo lahko kljuboval največjim valovom. Divil se je njegovim strojem, ki so bili jačji kakor je bilo potrebno za transportno ladjo, ob kratkem rečeno; vse je bilo izgrajeno tako, kakor se zahteva od dobrega poštnega parnika. Kmalu so ladjo Mare Nostrum uzrle vse luke našega zemeljskega planeta in španska zastava je zaplapolala v oddaljenih in malo znanih krajih, ki je dotlej še niso videli.

Toda tudi teh potovanj se je Ulisej končno naveličal. Dasi so bili stroški potovanj kriti in dasi je tudi sam živel zelo skromno, mu je od vseh teh potovanj preostajalo kot brodolastniku prav malo denarja. Tovornih ladij je bilo na morju vedno več in več, in prevozni stroški vsled velike konkurence vedno nižji.

Tedaj pa je neka nenadna stvar izpremenila položaj. Parnik Mare Nostrum, otovorjen z argentinsko koruzo, je pravkar pristal v Tenerifi. Antonio se je baš vrnil iz pristaniškega urada, kamor je šel legalizirat parniške listine.

"Vojna je!" je vzkliknil, čim je stopil na krov.

Ulisej, ki se je šetal na poveljniškem mostiču, je brezbrižno in malomarno sprejel to vest. "Vojna? Kakšna vojna?" Toda ko je izvedel, da sta Nemčija in Avstrija pričeli s sovražnostmi proti Franciji in Rusiji ter da je Anglija posredovala, da bi obvarovala Belgijo, je pričel kapetan Ulisej preračunavati politične posledice te konflagracije. Na drugo ni mislil.

Antonio pa je pričel govoriti o bodočih nalogah njihovega parnika.

"Zdaj je konec pomanjkanja! Tri šilinge za eno tono tovora, prepeljanega iz ene hemisfere v drugo! Takih cen se zdaj ne bo več plačevalo in nam bodo ostale samo še v sramotnem spominu!

"Zdaj ne bo treba več prosjačiti tovorov od luke do luke, kakor da prosiš miloščino! Postali bomo važni in uvaževani ljudje in trgovci, ki so nas do nedavno še prezirali, nas bodo še prosili, naj jim prepeljemo blago. Mare Nostrum postane za nas zlata jama."

Njegova prerokovanja, v katerega pa Ulisej Ferragut ni verjel, so se kaj kmalu uresničila. Na oceanu so postajale ladje vedno bolj redke in maloštevilne. Nekateri brodovi so se, iz strahu pred sovražnimi križarkami, zatekli v najbližja nevtralna pristanišča, kjer so lepo tiho ždeli. Večino ladij pa so mobilizirale njihove vlade za prevažanje ogromnih transportov, ki so bili potrebni v tej veliki vojni. Nemški gusarji, ki so plenili ladje zaveznikov, so še povečali strah in paniko med trgovsko mornarico.

Cena prevoznine je poskočila od tri šilinge za tono na petdeset, kmalu zatem na sedemdeset, in nekaj dni nato na sto. Po mišljenju kapetana Uliseja, je bil to višek in više se ta cena ni mogla dvigniti.

"Oh, še više se bo dvignila," je trdil drugi oficir veselo. "Do živeli bomo, ko bomo dobili za tono sto in petdeset do dvesto šilingov! Še obogateli bomo!"

Antonio je govoril vedno v tem zmislu skupnega dobrobita, ne da bi mu enkrat samkrat padlo v glavo, da bi zahteval od svojega kapetana več kakor štirideset in pet durosov, iz katere vsote je sestojala njegova mesečna plača. Ferragutovo bogastvo in brod je smatral kot svoj; bil je pošten, skromen človek in bil je srečen, ako mu ni nikoli zmanjkalo tobaka in če je mogel vso svojo plačo, ki jo je prejel koncem vsakega meseca, nedotaknjeno poslati svoji ženi in deci, ki so živeli tam doli v Marini.

Njegova ambicija je bila, da si kupi na stara leta košček zemlje, na katerem si postavi hišico, v kateri bi preživel zadnje dni svojega življenja.

Antonio je bil "človek misli," kakor je vedno dejal Ferragut Ako je po dolgi odsotnosti prišel spet v kako luko Južne Amerike, se ni čudil in divil naglemu napredku, ki ga je bilo opaziti tam: krasnim ulicam in lepim parkom, katerih morda prej še ni bilo, temveč je smatral vse to za nekaj samo po sebi umljivega.

"I nu, saj to je povsem naravno!" je govoril ob takih prilikah. "Ti ljudje se imajo za svoj napredek v veliki meri zahvaliti dejstvu, ker žive v republiki."

Kadar pa je spet priplul v kako domačo špansko luko, je bila že dovolj majhna neprilika, na primer s privezovanjem ladje, ali majhen prepir s cariniki, da je ogorčen modroval:

"Ah, ti moja nesrečna domovina! Na, vidite, kam privede dežele kraljevski prestol!"

Ko je izvedel v Tenerifi o vojni, je zaključil vse svoje doktrine z eno samo triumfalno in lakonsko formulo:

"V Evropi je preveč kraljev! Ah, če bi vsi narodi živeli v republikah!"

In Ulisej se to pot ni drznil rogati svojemu drugemu častniku. . .

Vse moštvo na ladji Mare Nostrum je bilo oduševljeno radi novega pravca, v katerem se je pričelo zdaj poslovati. Mornarji, ki so postali zadnje čase nekam molčeči, kakor bi se bali, da jih bo kapetan odslovil, so se zopet z novim veseljem lotili svojega dela.

V prednjem delu broda, kjer so se nahajale spalnice in ladijska kuhinja, je neoporečeno kraljeval stric Karagol, star mornar in Ferragutov znanec ter ladijski kuhar. Dasi se ni sicer več drznil tikati svojega kapetana, kakor nekdanje dni, vendar se je v svoji duši še dalje posluževal te familijarnosti.

Slika kaže George Adama, ki je ustrelil dva suhaška agenta, ki sta ga zalotila, ko je vozil truk žganja pri Ft. Wayne, Indiana. Pet ur po streljanju je policija Adama prijela.

Romunska princezinja Ileana in njen soprog, nadvojvoda Anton Habsburški. Zgorej desno je patriarh Miron Christea, ki je izvršil poročne obrede.

Policija spremlja zastopnike unijskih premogarjev v zborovalno dvorano v Scranton, Pa. Eno uro potem, ko je bila ta slika vzeta, je nek policist vrgel smrdljivo bombo v zborovalno dvorano, nakar so morali zborovalci pobegniti na prosto.

1910 - 1931

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede našega nadvse ljubljenega sina, edinca, ter brata

Charles A. Braddock

(BRADAČ)

in sicer v najlepši mladeniški dobi. Previden z sv. zakramenti je dne 22. junija mirno v Gospodu zaspal. Pokopali smo ga 25. junija na sv. Pavla pokopališču.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom najlepše zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence h krsti dragega nam pokojnika in sicer: stari materi Frances Prelogar, stricu Frank Bradač in družini iz Ottowa, Ill., Mr. in Mrs. Leo Kaušek, Frank Jarm in družini, Jim Prelogar in družini, John Kaušek in družini, stricu Anton Kaušek in družini, Frank Keck in družni, John Ludwig in družini, Mrs. Josephine Starc in družini, Martin Zugel in družini iz Carl Ave., Frank Adamič in družini iz Dibble Ave., Mr. John Skerl in družini iz E. 157. St., Andrew Križmančič in družini, Mrs. Julia Struna in družini, Anton Mehelich in družini, Mr. in Mrs. John Starc, Mrs. Mary Widmar in družini, Mr. in Mrs. Anton Jerak, August Svetek in družini, Mr. in Mrs. Frank Jelercic, John Glavic in družini, Mrs. Mary Samson in družini, Mr. in Mrs. Carl Fox, John Videnšek in družini, Mr. Henry Gronert, Hedmina, Anna in Fred Zupančič, Mr. in Mrs. Frank Kovač, Mr. in Mrs. John E. Cass, Dr. in Mrs. Harry B. Cass, Mrs. L. Brothers, Mr. Henry Cherdron, uslužbencem John E. Cass Drug Store, Mr. Stanley Mahnich, A. Grdina & Sons, Mr. Joseph Jevnikar Jr., Mr. Victor Jazbec, Mr. Louis Zele, Auld & Conger Co., Cleveland District Drill Team (Maccabees).

Najlepša hvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše in sicer: teti Mrs. Johanna Perat, Miss Rita Riester, Miss C. Krill, Mr. in Mrs. Frank Kosmerl, Mr. in Mrs. Frank Jarm, Mr. Louis Jarm, Mr. in Mrs. Peter Bukovnik, Mr. in Mrs. Rudolph Skerl, Miss Angelin Skerl, Mr. Joseph Harper, Mrs. Antonia Kausek, Mr. in Mrs. Louis Ižanec, Mr. in Mrs. Joseph Jevnikar, Mr. in Mrs. Joseph Koncilija, Mrs. Jennie Baraga, Mr. in Mrs. Anton Jerak Jr., Mr. in Mrs. Frank Vesel, Mrs. Mary Hrastar, Mrs. Josephine Zajc, Mrs. Josephine Dolšak, Miss Antonia Cergol, Richman Bros. Vest Shop, No. 2.

Najlepša zahvala tudi onim, kateri so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo. Naj se še posebej zahvalimo Rev. Father Whitehead od cerkve St. Agnes, ki se je udeležil sv. maše ob priliki pogreba pokojnega ter za tolažilne besede. Hvala tudi Mr. in Mrs. Leo Kaušek, Mr. in Mrs. Frank Jarm, Mr. in Mrs. Martin Zugel, ki so nam bili v pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.

Najlepša hvala Rev. Slaje-tu za pogrebne obrede. Hvala tudi pogrebnemu zavodu Jos. Žele in Sinovi za tako lepo urejen pogreb. Prisrčna hvala tudi pogrebcem ter onim, ki so prišli pokojnega pokropit, ko je ležal na mrtvaškem odru in onim, ki so ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Še enkrat hvala vsem!

Zapustil si nas, dragi Charles, odšel si tja, kjer ni ne solz ne trpljenja, a spomin bo ostal na Tebe v naših srcih za vedno. Žalujoči ostali:

FRANCES, mati,
FRANCES, CAROLINE, MOLLIE, sestre.

V Cleveland, Ohio, dne 29. julija 1931.

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK
Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J